

Eksistenssamtaler på plejehjemmet

I foråret 2023 begyndte jeg samtaler på plejehjemmet som følge af en henvendelse fra ledelsen. Der var plejehjemsbeboere, som ønskede en mulighed for de dybere samtaler – om livet og døden og alt det imellem. Hvordan er det for eksempel at blive ved med at miste? En af deltagerne fra den første gruppe fortalte, hvordan hun, igennem de tre år hun har boet på plejehjemmet, har mistet 16 af dem, hun har delt bord med. Hvordan er det at blive 'tvunget' i kollektiv, når man er i midten af firserne?

Der er ofte ikke tid til dybere samtaler med beboerne i hverdagen, og der er mange ting, som man ikke nødvendigvis vil tale med sine nærmeste om – fordi man ikke vil ulejlige dem, være til besvær eller gøre dem kede af det.

Samtalerne finder sted i en af dagligstuerne eller på et kontor, hvor aktivitetsmedarbejderen har gjort klar og hentet deltagerne på de forskellige afdelinger. Det har været fra kl. 11-12 på mandage og der har været fire-fem i gruppen, dog ofte med forfald af en eller to pga. helbred/dagsform. Jeg har også haft enkelte personlige samtaler med deltagerne, særligt med henblik på tanker om bisættelse/begravelse.

Den første gruppe har forløbet over et år, og nu er der begyndt en anden gruppe, hvor der for første gang er en mand med. Det er aktivitetsmedarbejderen, der på grund af sit kendskab til beboerne, har vurderet, hvem der kunne have mest brug for og glæde af muligheden for dybere samtaler end dem om vejret og helbredet.

Det er meget meningsfyldte stunder, hvor jeg inviteres ind i deltagernes liv og historier, og derfra bevæger samtalerne sig rundt om emner som familie, liv, død, savn, tab af evner, at leve med døden som horisont. Der tales om tro, politik og begivenheder i Danmark og verden, og vi har talt både om krigen i Ukraine, Israel-Palæstina, vores danske astronaut og koranafbrændinger. Vi har også talt om forestillinger om det evige liv og opstandelse, uden at samtalerne bliver direkte forkyndende.

Jeg møder dem som præst og medmenneske og måske mest det sidste. Der er et kæmpe behov for at blive mødt, set og hørt, og samtalerne er et vigtigt supplement til de gudstjenester, kirken holder på plejehjemmet. Jeg kan kun anbefale at lave lignende tiltag rundt på plejehjemmene, jeg er sikker på, at det vil blive taget imod med kyshånd.

Af Julie Finne Bjørklund Rebel, Lundtofte Sogn, Helsingør Stift